

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521207247
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7521207247.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému L. I., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom N. F. XXX/X, Č., v konaní o zaplatenie 4 474,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 428,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 378,48 eur od 21. septembra 2021 do 19. júla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 428,48 eur od 20. júla 2022 do zaplatenia zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie dňa 28. októbra 2021 sa pôvodný žalobca - obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca" alebo "právny predchodca žalobcu," prípadne "postupca" či "banka") - domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 4 474,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 474,86 eur od 21. septembra 2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 28. marca 2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva"), na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2 400,00 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,00 eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bola po skončení príslušného mesiaca vystavená a dlžníkovi odoslaná informácia z informačného systému banky o obratoch, tzv. výpis z bankovej knihy, obsahujúca okrem iných údajov aj rozpis transakcií, všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky a dátum jej splatnosti. Žalovaný si napriek viacerým výzvam nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil pôvodný žalobca k 3. septembru 2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31. augustu 2021, a to s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4 474,86 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do 20. septembra 2021. Pôvodnému žalobcovi tak vznikol nárok

na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21. septembra 2021 do zaplatenia.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností pôvodný žalobca v žalobe označil a súdu predložil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro z 28. marca 2012, číslo Zmluvy XXXXXXXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, podpísanú žalovaným dňa 23. marca 2012, a Výpis z Pôžičkovej karty Quatro k 3. septembru 2021.

4. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 9. decembra 2021, pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi ním a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava ako postupníkom, bola jeho pohľadávka voči žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu pôvodný žalobca priložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, Dodatok č. 4 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, uzavretý dňa 11. januára 2021, Žiadosť o postúpenie a prevod z 8. novembra 2021, prevzatú 19. novembra 2021, Prílohu č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a Oznámenie o postúpení pohľadávky z 25. novembra 2021, adresované žalovanému.

5. Uznesením č. k. 10Csp/85/2021-54 z 22. decembra 2021, právoplatným dňa 18. januára 2022, súd vyhovel návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. (ďalej len "žalobca").

6. Žalovaný nevyužil svoje právo a k žalobe ani jej prílohám, ktoré mu vrátane naposledy označeného rozhodnutia súdu boli doručené postupom podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe do vlastných rúk dňa 31. decembra 2021, sa v súdom určenej lehote ani po jej uplynutí nevyjadril a v spore nepoužil ani žiadne prostriedky procesnej obrany.

7. Podaním, doručeným dňa 1. februára 2022, žalobca v reakcii na výzvu súdu doplnil žalobu poukazom na to, že žalovaný dňa 23. marca 2012 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len "Žiadosť"), pričom v zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Uvedená Žiadosť bola schválená dňa 28. marca 2012, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti, ktorá bola súdu zaslaná spolu so žalobou.

Na margo posúdenia schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že v čl. I. a čl. II. Žiadosti žalovaný uviedol všetky podstatné informácie o svojich príjmoch a mesačných výdavkoch, na základe čoho považoval za zřejmé, že jeho právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou a preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov.

V súvislosti s dopytom súdu k ukončeniu zmluvného vzťahu žalobca uviedol, že žalovaný začal úverový rámec čerpať od 4. apríla 2012. Doplnil, že v súlade s čl. V. bodom 35 písm. a) Obchodných podmienok jeho právny predchodca listom z 2. novembra 2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Žalobca ďalej zdôraznil, že s výškou ročnej úrokovej sadzby, výškou schváleného úverového rámca i výškou štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu oboznámený každý mesiac, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty. S výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby bol žalovaný oboznámený aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané

v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Zároveň vyslovil presvedčenie, že ročnú percentuálnu mieru nákladov v Zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov.

Súčasťou písomného podania žalobcu bol prehľad žalovaným v období od 4. apríla 2012 do 21. mája 2018 realizovaných debetných transakcií v celkovej výške 4 287,00 eur s vyznačením dátumu každej z transakcií, dátumu jej zúčtovania, jej popisu a sumy, rovnako ako aj prehľad žalovaným v období od 16. mája 2012 do 17. septembra 2018 vykonaných kreditných operácií, t.j. úhrad v celkovej výške 5 920,00 eur s vyznačením dátumu každej z transakcií, dátumu jej zúčtovania, jej popisu a sumy.

K špecifikácii sumy uplatnenej vo výške 4 474,86 eur žalobca uviedol, že táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 4 474,86 eur tak pozostáva z istiny vo výške 2 387,08 eur, poplatkov vo výške 35,41 eur, štandardného úroku vo výške 1 709,30 eur a sankčného úroku vo výške 343,07 eur.

Žalobca súčasne oznámil, že berie žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 378,48 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. S ohľadom na čiastočné späťvzatie zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 4 096,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 096,38 eur od 21. septembra 2021 do zaplatenia a náhradu trov konania.

V prílohe podania súdu (opätovne) predložil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro z 28. marca 2012, číslo Zmluvy XXXXXXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, podpísanú žalovaným dňa 23. marca 2012, a Výpis z Pôžičkovej karty Quatro k 3. septembru 2021, a ďalej aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., účinné od 15. septembra 2011, Predžalobnú upomienku zo 6. októbra 2018 s fotokópiou doručky a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018.

8. Na následnú výzvu súdu k platnosti postúpenia pohľadávky žalobca reagoval podaním doručeným súdu 12. mája 2022, v prílohe ktorého predložil súdu listiny: Oznámenie o postúpení pohľadávky z 25. novembra 2021 s Podacím hárkom č. N., Predžalobnú upomienku zo 6. októbra 2018 a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018. Žalobca mal za to, že predložením uvedených listín, t.j. relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom, riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore, uvádzajúc, že takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou je bežne akceptovateľný. Podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003, sp. zn. 4 Obo 210/2001.

Žalobca súčasne vyslovil presvedčenie, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti má deklaratórny charakter, t.j. potvrdzuje už skôr vzniknutý právny stav, odkazujúc na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/11/2021. Žalobca zdôraznil, že doručenie predmetnej listiny ani predchádzajúcej výzvy žalovaný nerozporoval. Trval na tom, že v spore preukázal, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu časti pohľadávky dňa 6. októbra 2018 a na úhradu celej splatnej pohľadávky dňa 10. októbra 2018 a následne bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní, čím podľa jeho názoru boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca tak zotrval na tom, že k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, a teda jeho aktívna legitímácia v spore je daná.

9. Žalovaný, ktorému boli písomné podania žalobcu doručené v dňoch 9. februára 2022 a 19. mája 2022, ani na tieto žiadnym spôsobom nereagoval.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 12. septembra 2022. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, opakujúc, že vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči nemu doposiaľ neuhradil, trvá na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a vyjadreniami v uvedenom rozsahu. Súčasne však súdu oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, a to dňa 19. júla 2022 úhradou vo výške 50,00 eur. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzal žalobu v časti o zaplatenie

istiny vo výške 50,00 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň upravitel žaloby a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 4 046,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 096,38 eur od 21. septembra 2021 do 19. júla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 046,38 eur od 20. júla 2022 do zaplatenia a náhradu trov konania. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

11. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že si je vedomý dlhu, avšak, keďže tento bral s exmanželkou, mal za to, že ho spláca ona. Dodal, že dlžnú sumu je schopný splácať po 50,00 eur mesačne, pričom súčasne vyjadril obavy, že v dôsledku vysokých úrokov to pre splatenie pohľadávky nebude postačujúce. Žalovaný tiež uviedol, že náhradu trov konania si neuplatňuje.

12. Podľa § 144 ods. 1 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Vzhľadom na dispozičné úkony žalobcu, ktorými vzal žalobu sčasti späť, a tak prejavil vôľu, aby súd o žalobe vo vyššie vymedzených častiach ďalej nekonal a vo veci v predmetnom rozsahu meritórne nerozhodol, súd, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 428,48 eur (378,48 eur + 50,00 eur) s príslušenstvom zastavil (výrok I.). Súd si nevyžiadal súhlas žalovaného s takýmto procesným postupom, pretože akékoľvek jeho stanovisko k uvedenému čiastočnému späťvzati žaloby by s ohľadom na znenie ustanovenia § 146 ods. 1, druhá veta, CSP nemalo vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania žiadnu relevanciu, keďže k čiastočnému späťvzati žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a zároveň v predmetnej veci nejde ani o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP.

17. Po čiastočnom späťvzati žaloby a jemu zodpovedajúcom rozhodnutí o zastavení konania v príslušnej časti ostalo predmetom konania zaplatenie sumy 4 046,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 096,38 eur od 21. septembra 2021 do 19. júla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4 046,38 eur od 20. júla 2022 do zaplatenia a náhrada trov konania.

18. Súd sa následne oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní žalobcu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu i žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

19. Dňa 23. marca 2012 žalovaný vyplnil a podpísal predtlačený formulár označený ako Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, číslo Zmluvy XXXXXXXX (ďalej aj len "Zmluva," prípadne "Žiadosť") (č. I. 5 spisu), ktorý bol zo strany právneho predchodcu žalobcu - spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. - konajúceho prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., podpísaný následne dňa 28. marca 2012. Z čl. III. Zmluvy vyplýva, že žalovanému mal byť poskytnutý úver s predschráveným úverovým rámcom vo výške 2 400,00 eur, so štandardnou mesačnou splátkou 80,00 eur, splatnou v 15. deň v kalendárnom mesiaci (v zmysle čl. V. bodu 1. Zmluvy) a so štandardnou úrokovou sadzbou v zmysle platného Cenníka 1,90 % mesačne / 22,80 % ročne. V čl. V. Zmluvy, označenom Vyhlásenia klienta, žalovaný v bode 10. vyhlásil, že pred podpisom tejto Žiadosti sa oboznámil s (a) Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, ktorý je prílohou tejto Žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho, a v bode 18. vzal na vedomie, že je oprávnený odstúpiť od Zmluvy za podmienok podľa čl. X. bodu 64

Obchodných podmienok. Na rovnakom mieste, v čl. V. Zmluvy, je v bode 2. uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len "RPMN"), vrátane vzorca výpočtu, z ktorého vyplýva, že za predpokladu, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené; klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 1. apríla 2012, a to vo výške 2 400,00 eur, a tento bude splácať 47-mimi splátkami vo výške prvej až predposlednej splátky 80,00 eur a poslednej splátky 16,58 eur, bude RPMN 26,07 %, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, 3 696,58 eur, a teda celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 1 296,58 eur. V bode 3. čl. V. Zmluvy bol obsiahnutý údaj o priemernej hodnote RPMN pre kreditné karty na Slovensku: 23,10 %.

Obsahom čl. I. Zmluvy boli Osobné údaje o klientovi a čl. II. Zmluvy Údaje o zamestnaní. Z týchto častí Zmluvy vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia Zmluvy zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom 530,00 eur.

V čl. VI. Zmluvy, upravujúcom Úverové poistenie (poistenie schopnosti splácať), žalovaný súhlasil s tým, že banka v jeho prospech uzatvorí poistenie schopnosti splácať úverové splátky v zmysle A) Základného súboru poistenia podľa Rámcovej zmluvy o poistení č. VÚB/SKK2, uzatvorenej medzi bankou a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. (ďalej ako "poisťovateľ") a Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie revolvingových úverov zo dňa 18. júna 2007 (ďalej len "VPP"), ktoré sú súčasťou Rámcovej zmluvy o poistení č. VÚB/SKK2. Ďalej vyslovil súhlas, aby banka bola osobou oprávnenou na prijatie poisťného plnenia v jeho mene. Súčasne vzal na vedomie, že čiastka vo výške 1,92 % zo schválenej štandardnej splátky úveru v prípade poistenia pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti, zahrnutá do štandardnej splátky, bude použitá na úhradu nákladov súvisiacich s poistením podľa ním zvoleného typu poistenia. Žalovaný tiež vyhlásil, že pred podpisom tejto Žiadosti sa oboznámil s obsahom VPP uvedených na internetovej stránke www.cardif.sk a dostupných v sídle poisťovateľa a vyjadruje s nimi svoj súhlas.

Žalobca pripojil k žalobe aj formulár s označením Informácie o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, ktorý bol žalovaným podpísaný dňa 23. marca 2012. Na tej istej listine, v jej spodnej časti sa pod označením "Príloha k Formuláru pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Príloha k Žiadosti / Zmluve" nachádzal výpis poplatkov. Táto časť žalobcom predloženej listiny žalovaným nebola podpísaná.

20. Podľa čl. V. (Zúčtovanie, úhrada a platba) bodu 35. žalobcom dodatočne predložených Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., účinných od 15. septembra 2011 (ďalej len "Obchodné podmienky") (č. I. 85-86 spisu), ak klient nezrealizuje úhradu povinnej splátky, správca ho vyzve na jej vyrovnanie. V prípade, ak banka eviduje voči klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú klient neuhradil ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtoch vedených na meno klienta. Ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty, (c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom banka má právo vymáhať od klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, (g) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

Podľa čl. X. (Zánik zmluvy o vydaní a používaní Karty) bodu 60. Obchodných podmienok zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú.

V zmysle bodu 61. naposledy označeného článku Obchodných podmienok zmluva zaniká: (a) odstúpením od zmluvy, (b) dohodou zmluvných strán, (c) výpoveďou ktorejkoľvek z nich.

21. Žalobcom dodatočne predloženým listom zo 6. októbra 2018, označeným ako Predžalobná upomienka (č. I. 66 spisu), právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu eviduje ku kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX nedoplatok na splátkach vo výške 240,00 eur, a žalovaného žiadal o jeho bezodkladnú úhradu s upozornením, že ak do 20. októbra 2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 8/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie doručenky vyplýva, že zásielku obsahujúcu predmetnú listinu žalovaný prevzal dňa 10. októbra 2018 (č. I. 68 spisu).

22. Z rovnako dodatočne predloženého Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018 (č. I. 67 spisu) vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že keďže napriek výzve na doplatenie splatných splátok a upozorneniu na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradil, stal sa jeho dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň ho informoval, že dlžná čiastka predstavuje k uvedenému dňu sumu v celkovej výške 2 633,52 eur a táto sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania.

23. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro žalovaného, vyhotoveného k 3. septembru 2021 (č. I. 8-20 spisu), súd zistil, že žalovaný výbermi hotovosti čerpal v období od 4. apríla 2012 do 21. mája 2018 peňažné prostriedky v celkovej výške 4 287,00 eur. Celkové plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 5 920,00 eur a pozostáva z platieb realizovaných v období od 16. mája 2012 do 17. septembra 2018 vo forme 52 úhrad vo výške po 80,00 eur, z ôsmich úhrad vo výške po 160,00 eur a z dvoch úhrad vo výške po 240,00 eur. Z dotknutého listinného dôkazu zároveň vyplýva, že na ťarchu úverového účtu žalovaného boli účtované poplatky za výbery z bankomatu, poplatky za výbery hotovosti na pošte, poplatky za správu kartového účtu, poplatky za úverové rizikové poistenie typu A, poplatky za spracovanie poštovej poukážky, poplatky za znovuvydanie karty, poplatky za výpisy zaslané mesačne poštou, tzv. štandardné úroky, sankčné úroky, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti.

24. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, jej Dodatku č. 4 z 11. januára 2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod z 8. novembra 2021 a jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému, vyčíslenú k 1. novembru 2021 ako k rozhodujúcemu dňu vo výške 4 474,86 eur, na žalobcu, a to s účinnosťou k 19. novembru 2021 (č. I. 43, č. I. 46-52 spisu).

25. Listom z 25. novembra 2021 postupca oznámil žalovanému, že k 19. novembru 2021 postúpil svoju pohľadávku zo Zmluvy č. XXXXXXXXX uzavretej 5. apríla 2012 so žalovaným na žalobcu (č. I. 44 spisu). Z dodatočne predloženého Podacieho hárku č. N. vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetnú listinu bola žalovanému odoslaná dňa 25. novembra 2021 (č. I. 100 spisu).

26. Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

27. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. júla 2012 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

28. Podľa § 273 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2012 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

32. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

35. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d), písm. f), písm. g), písm. i) a písm. w) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

38. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

41. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 30. septembra 2013 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

43. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

47. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, t.j. v znení účinnom od 23. decembra 2015 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015"), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

49. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, t.j. v znení účinnom od 1. januára 2017 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017"), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

50. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

51. Podľa § 25i ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2017 ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom od 1. januára 2017 sa spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. januárom 2017; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2017 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2016.

52. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2012 (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

53. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

54. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

55. Podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka poisťná zmluva obsahuje najmä

a) výšku poisťnej sumy, v prípade poisťenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy,

- b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné,
- c) poistnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

56. Súd dospel k nasledujúcemu právnomu záveru:

57. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 28. marca 2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovaným uzavretá zmluva o (revolvingovom) spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úverový rámec, t.j. určitú dojednanú výšku peňažných prostriedkov, ktoré mal žalovaný možnosť čerpať prostredníctvom kreditnej karty a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi v dohodnutých mesačných splátkach. Medzi žalovaným a bankou bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzhľadom na kritériá obsiahnuté v § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahuje aj uvedený zákon, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru, prípadne služieb, t.j. na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

58. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo (ex offo) nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola, a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale banka - Všeobecná úverová banka, a.s. - a tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

59. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu - žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

60. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom predloženými dôkazmi nebola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

61. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách, ale aj v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a v znení účinnom od 1. januára 2017 a vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu (lex specialis). Postúpenie pohľadávky (cesia), všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka, spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník) na základe medzi nimi uzavretej zmluvy. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník, ktorý tak nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

62. Vzhľadom na skutočnosť, že k postúpeniu žalobou uplatnenej pohľadávky malo v prejednávanej veci dôjsť na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, jej Dodatku č. 4 z 11. januára 2021 a Žiadosti o postúpenie a prevod z 8. novembra 2021, a to s účinnosťou k 19. novembru 2021, teda v čase po nadobudnutí účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. i zákona č. 299/2016 Z. z., pričom v zmysle vyššie citovaných prechodných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. k úpravám účinným od 23. decembra 2015 a od 1. januára 2017 sa týmito, t.j. ustanoveniami upravujúcimi otázku prechodu a prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spravujú aj tie právne vzťahy upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., a teda založené zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktoré vznikli pred uvedenými dňami ich účinnosti, bolo v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu potrebné posúdiť, či k postúpeniu v konaní uplatnenej pohľadávky došlo v súlade aj s v čase postúpenia pohľadávky platnou a účinnou právnou úpravou prevodu práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsiahnutou vo vyššie citovaných ustanoveniach § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a od 1. januára 2017. Súd mal v tejto súvislosti za to, že v danom prípade sa otázka prevodu práv vyplývajúcich zo Zmluvy netýka vzniku ňou založeného vzťahu, ani nárokov z neho vzniknutého pred dňami účinnosti dotknutých noviel zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré otázky sú z ich pôsobnosti vylúčené.

63. Súd preto vychádzal zo zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vymedzených vo vyššie citovanom § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a v znení účinnom od 1. januára 2017 a § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorých vyplýva, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky tam upravené podmienky, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak je klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase jej postúpenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, ktorý nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, v zmysle ktorého nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

64. Z uvedeného a z označených zákonných ustanovení je zjavné, že nielen v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a v znení účinnom od 1. januára 2017 môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba taká pohľadávka banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy nasledujúcej po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky je konečná splatnosť alebo účinné zosplatenie pohľadávky a zároveň kvalifikovaná výzva dlžníkovi upozorňujúca ho na nesplnenie jeho zmluvných povinností s možnosťou okamžitého zosplatenia pohľadávky a jej postúpenia na iný subjekt.

65. Žalobca v konaní preukazoval účinné zosplatenie pohľadávky listinnými dôkazmi, a to Predžalobnou upomienkou zo 6. októbra 2018 a Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. novembra 2018. V zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru za predpokladu, že takéto oprávnenie veriteľa bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že spotrebiteľ bol na uplatnenie tohto práva upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní a že od omeškania so zaplatením splátky uplynuli tri mesiace. K uvedeným podmienkam pre zosplatenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy pristupuje v prejednávanom prípade požiadavka, osobitne vyplývajúca pre pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spočívajúca vo vynaložení odbornej starostlivosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

66. Dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok žalobca preukázal predložením Zmluvy a Obchodných podmienok, v bode 35. ktorých bolo dojednané oprávnenie banky (pôvodného žalobcu) v prípade omeškania klienta (žalovaného) so zaplatením povinnej splátky vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný.

67. Žalobca však ani napriek výslovnej výzve súdu v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca disponoval týmto oprávnením aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Z ustanovenia § 11 ods. 2 naposledy označeného zákona a contrario totiž vyplýva, že veriteľ je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru len za predpokladu, že konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona, ktorou sa rozumie posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to aj s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých zákonom určených registrov.

68. Na základe vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, a teda pri uzatváraní predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nedodržiaval zákonom predpokladaný postup. Žalobca totiž v konaní, a to ani v reakcii na výslovnú výzvu súdu, nepreukázal, že by jeho právny predchodca konal v súlade s naposledy označenými zákonnými ustanoveniami. Pritom v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. platí, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Z povahy veci vyplýva, že posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver predovšetkým predpokladá zohľadnenie údajov o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa. Bez zohľadnenia pomeru medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa totiž nie je možné spoľahlivo posúdiť, či spotrebiteľovi po vynaložení bežných výdavkov zostane mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to v spolupráci so žiadateľom o úver, ako aj vyžiadanim údajov z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať, pričom za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ potom veriteľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dopúšťa sa v zmysle zákona (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) porušenia povinnosti definovanej v § 7 ods. 1 uvedeného zákona, ktoré zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 2 sankcionuje nemožnosťou požadovať jednorazové splatenie takýmto veriteľom poskytnutého úveru.

69. V prejednávanej veci žalobca v konaní nepredložil žiadnu listinu preukazujúcu, že by jeho právny predchodca akýmkoľvek spôsobom posúdil schopnosť žalovaného splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver. Rovnako, ani zo Zmluvy a ostatných priložených listín, ktorými žalobca v spore preukazoval svoj nárok, nevyplýva, že by jeho právny predchodca ako veriteľ akýmkoľvek spôsobom posudzoval bonitu žalovaného. Jediné údaje o sociálno-ekonomickej situácii žalovaného sú obsiahnuté v samotnej Zmluve, avšak tieto nemožno považovať za súladné s požiadavkami vyplývajúcimi zo zákona č. 129/2010 Z. z., a to obzvlášť so zreteľom na absenciu akéhokoľvek vyhodnotenia údajov o príjmoch a výdavkoch žalovaného v ich vzájomnej súvislosti a s ohľadom na životné minimum za účelom posúdenia jeho schopnosti splácať predmetný spotrebiteľský úver. Iný ukazovateľ než žalovaným tvrdená výška jeho príjmu, ktorý by bol, respektíve mohol byť právnym predchodcom žalobcu pri potenciálnom posudzovaní platobnej schopnosti žalovaného použitý, zo samotnej Zmluvy ani listín predložených žalobcom v priebehu konania nevyplýval. Zároveň, podľa názoru súdu, nemožno povinnosť vynaloženia odbornej starostlivosti zo strany veriteľa považovať za naplnenú len samotným tvrdením spotrebiteľa napríklad o výške jeho príjmu, ak toto nie je podopreté konkrétnymi podkladmi. V danom prípade pritom žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca uvedené údaje náležite preveril. Právny predchodca žalobcu síce od žalovaného požadoval údaj o výške jeho príjmu, avšak z príslušných dokumentov nevyplýva, že by si ním uvádzané údaje, týkajúce sa výšky jeho príjmu, akýmkoľvek spôsobom overil. Výdavky žalovaného právny predchodca žalobcu ani len nezisťoval. S ohľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy musel potom súd konštatovať, že uvedené zistenia je nevyhnutné vyhodnotiť ako porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu konať s odbornou starostlivosťou. Zo samotnej Zmluvy a k nej pripojených listín je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Bez zistenia, overenia a zohľadnenia príjmov a výdavkov právny predchodca žalobcu nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je totiž možné vyhodnotiť, či je spotrebiteľ dostatočne solventný a v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky.

70. Vychádzajúc z uvedeného, dospel súd k záveru, že z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca náležite skúmal a vyhodnotil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v kontexte s ustanovením § 7 ods. 1 uvedeného zákona, nebol právny predchodca žalobcu v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. oprávnený

vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie predmetného spotrebiteľského úveru. To znamená, že nemohlo dôjsť k účinnému zosplateniu úveru.

71. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci by k účinnému zosplateniu úveru nedošlo ani v prípade, ak by právny predchodca žalobcu takýmto oprávnením disponoval, respektíve toto v dôsledku porušenia ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vymedzenej povinnosti nestratil. Právny predchodca žalobcu totiž nielenže realizoval právo (na zosplatenie úveru), ktoré mu neprináležalo, ale navyše, pri jeho realizácii postupoval spôsobom rozporným so zákonom. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka zo 6. októbra 2018 totiž vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa rozhodol využiť právo na zosplatenie úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci august 2018, t.j. v zmysle Zmluvy splátky splatnej 15. augusta 2018. Z uvedeného je teda zrejmé, že splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatenie, bola splátka splatná 15. augusta 2018. Právo na zosplatenie by pritom veriteľ bol mohol uplatniť až po uplynutí troch mesiacov a do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. To znamená, že v prípade omeškania so splátkou splatnou 15. augusta 2018 by veriteľ bol mohol uplatniť právo na zosplatenie úveru najskôr po 15. novembri 2018, a to do 15. decembra 2018. Právny predchodca žalobcu však tak urobil už 2. novembra 2018, ako to vyplýva z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Pokiaľ by teda právny predchodca žalobcu bol disponoval oprávnením úver zosplatiť a toto právo zrealizoval už 2. novembra 2018, zosplatnil by úver predčasne, čím by porušil zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a preto by k účinnému zosplateniu úveru tiež nebolo bývalo došlo.

72. V zmysle čl. X. bodu 60. Obchodných podmienok bola Zmluva uzatvorená na dobu neurčitú. Vychádzajúc zo súdom konštatovanej neúčinnosti zosplatenia úveru, to potom znamená, že revolvingový úver naďalej trvá, keďže žalobca súdu napriek výzve nepreukázal iný spôsob ukončenia zmluvného vzťahu. Podmienka splatnosti pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyžadovaná § 92 ods. 8 zákona o bankách i § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a v znení účinnom od 1. januára 2017 pre platné postúpenie takejto pohľadávky, teda nebola naplnená.

73. Z uvedeného dôvodu nie je potom ani následný právny úkon, t.j. samotné postúpenie pohľadávky, platným právnym úkonom, ale je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

74. Vzhľadom na uvedené súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, spôsobeného neplatnosťou zosplatenia úveru a z tohto dôvodu i neplatnosťou následného postúpenia pohľadávky, keďže pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, nebola podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 23. decembra 2015 a v znení účinnom od 1. januára 2017 spôsobilá na postúpenie, zamietol.

75. K tomu sa žiada dodať, že žalobcovi nebolo možné priznať nárok ani len na sumu zodpovedajúcu tým splátkam, ktoré už boli splatné pred postúpením pohľadávky. Zo znenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase postúpenia pohľadávky, t.j. v znení účinnom od 23. decembra 2015 i v znení účinnom od 1. januára 2017, totiž vyplýva, že zákon vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky, aby pohľadávka ako celok bola po konečnom termíne splatnosti alebo sa stala splatnou pred konečným termínom splatnosti. Podstatným pre naplnenie tejto podmienky je teda skúmanie, kedy došlo alebo malo dôjsť k termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru ako celku, nielen jeho jednotlivých splátok.

76. Záverom súd považuje za dôležité uviesť, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným skutočnostiam o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu bola súdom v priebehu konania pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu uznesením č. k. 10Csp/85/2021-54 z 22. decembra 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. januára 2022, keďže inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, pri ktorom sa súd zaoberá splnením podmienok len podľa § 80 CSP, a teda rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu, a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené, skutočne existujú a skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej, a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (podobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3

Obo 2/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 1/2018, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2018, sp. zn. 8 Cdo 28/2017).

77. Navyše, súd marginálne poznamenáva, že podľa jeho názoru je spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému, v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov z dôvodov vymedzených v § 10 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) v spojení s § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. a zároveň poistenie tak, ako bolo v predmetnej Zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto veriteľovi vznikol z poskytnutého spotrebiteľského úveru nárok iba na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovaným vyčerpaných peňažných prostriedkov, t.j. sumy vo výške 4 287,00 eur, pričom žalovaný na čerpaný spotrebiteľský úver uhradil celkovo sumu vo výške 5 920,00 eur a ďalších 50,00 eur po podaní žaloby, a teda splatil viac, než mu bolo poskytnuté. To znamená, že ani v prípade, ak by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, uplatnený nárok by žalobcovi nebolo možné priznať.

78. Na odôvodnenie konštatovaného súd len v krátkosti uvádza, že Zmluva neobsahuje údaj vyžadovaný § 10 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. informáciu o druhu spotrebiteľského úveru, a rovnako a predovšetkým náležitosť vyžadovanú § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. dojednanie o povinnosti spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť úver na žiadosť veriteľa v plnej výške. Zo Zmluvy a ani zo žiadnej z k nej pripojených príloh, ktoré boli žalovaným podpísané, tiež nevyplýva ustanovením § 10 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžadované dojednanie o výške poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom, hoci z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro je zrejmé, že žalovanému bol účtovaný celý rad poplatkov, a to minimálne poplatok za správu kartového účtu na pravidelnej mesačnej báze a celkom očividne v priamej spojitosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom. Všetky uvedené nedostatky sú ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionované práve bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou na základe zmluvy s takýmito nedostatkami poskytnutého úveru. Navyše, naposledy uvedený poplatok sa mal podľa názoru súdu premietnuť aj do výšky RPMN, avšak medzi predpokladmi uvedenými v Zmluve pre jej indikatívny výpočet absentuje, z čoho možno usudzovať aj na záver, že RPMN je v Zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, následkom čoho je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

79. S poukazom na všetky, vyššie uvádzané zistenia a ich právne posúdenie musel súd rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku a žalobu žalobcu v rozsahu po čiastočnom späťvzatí zamietnuť.

80. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

81. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

83. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplattenia sumy v celkovej výške 4 474,86 eur s príslušenstvom, pričom v priebehu konania vzal žalobu v časti o zaplattenie 428,48 eur s príslušenstvom späť, a to v časti o zaplattenie 50,00 eur s príslušenstvom z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej pohľadávky, realizovanej žalovaným po podaní žaloby, a v časti o zaplattenie sumy 378,48 eur (zodpovedajúcej poplatkom a sankčným úrokom) s príslušenstvom bez výslovne uvedeného dôvodu v reakcii na výzvu súdu. To znamená, že zastavenie konania v časti o zaplattenie 50,00 eur s príslušenstvom zavinil z procesného hľadiska žalovaný, a preto bolo potrebné pričítať úspech v tejto časti konania žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 1,12 % a úspech žalovaného zodpovedá 98,88 %. V konaní úspešnejší žalovaný má preto po odpočítaní úspechu žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,76 % proti žalobcovi, avšak vzhľadom na skutočnosť, že si žiadne trovy konania neuplatnil, súd, postupujúc v súlade s princípom uvedeným v čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ale priamo rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).